

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1718/2021
03.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, у парници из радног односа тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Марина Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Државно веће тужилаца, Основно јавно тужилаштво у Косовској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1075/18 од 13.02.2019. године, у седници одржаној 03.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1075/18 од 13.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2641/16 од 12.01.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и обавезана тужена да му на име увећања зараде у виду накнаде за одвојени живот од породице исплати 1.573.381,00 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе описаном у том делу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и обавезана тужена да у његову корист исплати на име мање плаћеног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период од новембра 2013. до септембра 2017. године надлежном РФ ПИО на терет зараде запосленог и на терет послодавца износе ближе описане у том делу изреке. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и обавезана тужена да у његову корист исплати на име мање исплаћеног доприноса за здравствено осигурање за период од новембра 2013. до септембра 2017. године износе ближе описане у том делу изреке. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и обавезана тужена да у његову корист исплати на име мање плаћеног доприноса за обавезно осигурање за случај незапослености за период од новембра 2013. до септембра 2017. године надлежној НСЗ износе ближе описане у том делу изреке. Ставом петим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ и обавезана тужена да му на име накнаде за одвојени живот од породице исплати 1.573.381,00 динара у појединачним месечним износима са припадајућом законском затезном каматом ближе описаном у том делу изреке. Ставом шестим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ и обавезана тужена да у његову корист исплати на име мање плаћеног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање

за период од новембра 2013. до септембра 2017. године надлежном РФ ПИО на терет зараде запосленог и на терет послодавца износе ближе описане у том делу изреке. Ставом седмим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ и обавезана тужена да у његову корист исплати на име мање исплаћеног доприноса за здравствено осигурање за период од новембра 2013. до септембра 2017. године износе ближе описане у том делу изреке. Ставом осмим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ и обавезана тужена да у његову корист исплати на име мање плаћеног доприноса за обавезно осигурање за случај незапослености за период од новембра 2013. до септембра 2017. године надлежној НСЗ износе ближе описане у том делу изреке. Ставом деветим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1075/18 од 13.02.2019. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог и петог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцима на име накнаде за одвојени живот од породице исплати износ од по 1.149.700,00 динара и то на појединачне месечне износе за период од новембра 2013. закључно са септембром 2016. године са припадајућом законском затезном каматом и у том делу жалба тужене је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог и петог изреке који се односи на исплату тужиоцима накнаде за одвојени живот од породице за период од новембра 2016. закључно са септембром 2017. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде за одвојени живот од породице исплати 388.770,00 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом ближе описаном у том делу изреке и одбијен захтев тужиоца ББ којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде за одвојени живот од породице за исти период исплати износ од 388.770,00 динара у појединачним месечним износима са припадајућом законском затезном каматом ближе описаном у том делу изреке. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става првог и петог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцима на име накнаде за одвојени живот од породице исплати за октобар 2016. године износ од по 34.919,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.11.2016. године до исплате, као и у ставу другом, трећем, четвртном, шестом, седмом, осмом и деветом изреке и предмет у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су од 27.09.2012. године обављали функцију заменика Основног јавног тужилаштва у Косовској Митровици. Тужилац АА има пребивалиште у ..., а тужилац ББ у ... Решењима Основног јавног тужилаштва од 15.10.2012. године тужиоцима је одобрено право на накнаду трошкова

смештаја и право на накнаду трошкова за одвојен живот од породице у висини од 75% просечне месечне зараде по запосленом у привреди Републике Србије према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике и одређено је да ће се исплата ове накнаде вршити уз плату за тај месец на бази месечног извештаја о раду. Тужиоцима је накнада за одвојен живот од породице исплаћивана до 21.11.2013. године када је ступањем на снагу Закона о изменама и допунама Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС“ број 101/13) допуњена одредба члана 73. Закона тако што је одређено да право на накнаду за одвојен живот имају јавни тужиоци односно заменици јавних тужилаца у Републичком јавном тужилаштву, јавним тужилаштвима посебне надлежности и апелационим јавним тужилаштвима (став 5) и да право на накнаду из става 5. овог члана утврђује Државно веће тужилаца (став 6). Наведене одредбе Закона о јавном тужилаштву (члан 73. ст. 2, 5. и 6) проглашене су неуставном одлуком Уставног суда број I Уз 80/14 од 21.04.2016. године и престале су да важе даном објављивања одлуке у „Службеном гласнику РС“ 15.07.2016. године. Економско-финансијским вештачењем утврђена је висина накнаде трошкова за одвојен живот од породице која припада тужиоцима у складу са чланом 49. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника за период од новембра 2013. закључно са септембром 2017. године као и висина припадајућих доприноса за ПИО, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености за исти период.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужиоцима досудили накнаду за одвојен живот закључно са септембром 2016. године на основу члана 164. Закона о раду, чланова 154. и члана 172. став 1. Закона о облигационим односима у вези са члановима 73. ст. 2, 5. и 6. Закона о јавном тужилаштву.

Правилно је другостепени суд одбио захтев тужилаца за накнаду за одвојен живот од породице за период од новембра 2016. закључно са септембром 2017. године.

Одредбом члана 5. Уредбе о накнадама и другим примањима изабраних и постављених лица у државним органима („Службени гласник РС“ бр. 44/08... 78/12) прописано је да право на накнаду трошкова, између осталог и трошкова привременог или трајног премештаја у друго место рада, изабрана и постављена лица у државним органима остварују сходном применом одредаба Уредбе Владе којом се одређује накнада трошкова и отпремнина државних службеника и намештеника, осим одредаба којима су утврђени посебни случајеви којима државни службеник или намештеник нема право на накнаду трошкова за одвојени живот од породице.

Уредбом о изменама и допунама Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр. 84/15) прописано је да државни службеник и намештеник коме је до ступања на снагу ове Уредбе признато право на накнаду трошкова за одвојен живот од породице у складу са ранијим важећим прописом, то право остварује до истека периода на који му је то право признато, а најдуже годину дана од дана ступања на снагу ове Уредбе (члан 10. став 2). По члану 48. државном службенику и намештенику се накнађују трошкови за одвојен живот од породице ако због тога што је привремено премештен у друго место рада које је више од 50 километара удаљено и од места његовог пребивалишта и од претходног места

рада, живи одвојено од породице - док траје привремени смештај (став 1); да државном службенику и намештенику који је трајно премештен у друго место рада које је више од 50 километара удаљено и од места његовог пребивалишта и од претходног места рада, а нема решено стамбено питање у новом месту рада, накнађују се трошкови за одвојен живот од породице најдуже годину дана од дана премештаја (став 2).

У конкретном случају, тужиоци су изабрани за заменике јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Косовској Митровици где су ступили на дужност 27.09.2012. године. Право на накнаду трошкова за одвојен живот од породице им је признато решењима Основног јавног тужилаштва од 15.10.2012. године у складу са раније важећим прописом – Уредбом о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр. 98/07). Имајући у виду члан 10. став 2. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника, право на накнаду за одвојени живот од породице је временски ограничено и тужиоци су то право могли да остварују најдуже годину дана од дана ступања на снагу ове Уредбе, односно најкасније до 14.10.2016. године. После тога не постоји правни основ за исплату тражене накнаде, због чега је правилно другостепени суд у том делу преиначио првостепену пресуду и одбио захтев тужилаца за исплату овог потраживања.

Нису основани ревизијски наводи да је другостепени суд одлучивао о периоду који није обухваћен жалбеним наводима јер је тужена изјавила жалбу на усвајајући део првостепене пресуде.

Нису основани ни ревизијски наводи да Уредба о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр. 98/2007...84/2015), не може да укине право на накнаду за одвојени живот постављених лица јер одредба члана 5. Уредбе о накнадама и другим примањима изабраних и постављених лица у државним органима има упућујућу норму на примену Уредбе Владе којом се одређује накнада трошкова и отпремнина државних службеника и намештеника.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић